

Come on s' trove dins ène passe di comémorâdje d' ène djins ki dji vèyéve voltîye èt k' dji avéve yeu l' pléji èt l' oneû d' copiner ène miète avou, dji m' va co nd' aller rcwéri on vî papî dins mès ridants èt vol dner translaté è m' binamé walon. Dîre ki ça z-a réchu è 1955 dins ène gazète di Paris èt kça z-avéve dèdjà parètu à Brussèle è 1954 n' va nén nos radjlonni :

On râre tempèramint èt on grand ârtisse :

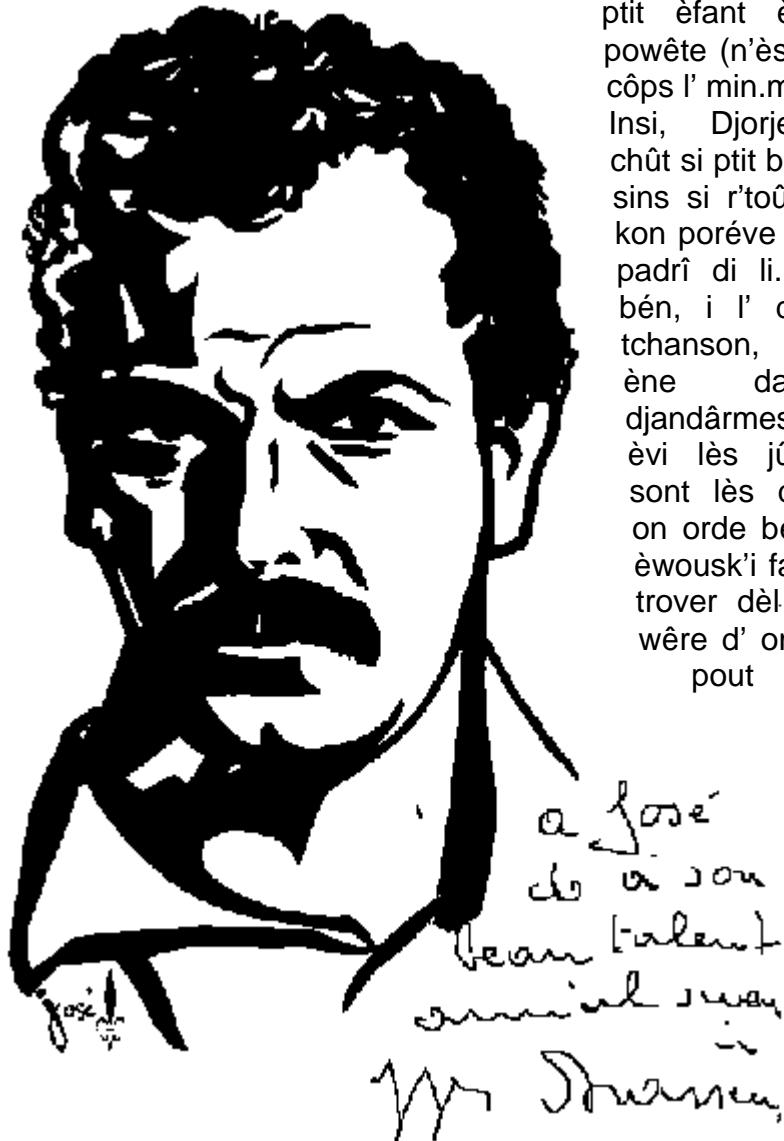
DJÔR BRASSENS

-- l' mostatchu dèl tchanson.

Aujourdu tot l' monde conèt Djör Brassens. Tot l' monde conèt sès tchansons.

Mins fauréve valu k' tot l' monde lès conèche bén tertotes. Lès cias ki n' èl choûtenut k' au triviès d' leû posse n' oyenut k' ène pitite paurt di sès ovâdjes, lès trwès kârts è nn'ont stî mètus dsus l' costé pa lès cizètes dèl mwêje Anastasiye (l' cinsûre) èt n' passenut mauy dsus lès ondes.

Si pa tos costés on tchantone "Dj'a raploû avou

vos", "L' tchesse aus papiyons", "Bancs publics" èt l' "Brâve Mardjo", i vos faut ièsse dins lès béns au corant po conèche èto "L'gorîye", "L' Mêrmassake" obén "Cwanes d' Eurok". Dismètant k' branmint on ètindu dijâdjer d' li, di s' "Mwêje rèputation", èt ont ène idêye di s' laudje èt pèsante cárûre d' maû lètchî oûr, di s' volonté d' lèyî fé èt d' bén dîre tot è tchansons, i l' savenut ossi foû dès rîles k' difèrint do tot vnant.

Dzo sès ècomèlés crolés tchvias, s' bouchnisseûse nwâre mostatche, d' èwou stitche s' boune culotêye vîye pupe, au mitan di s' cwâr d' pwârteûs aus satchs à l' fwate vwè ène miète ènûlêye, chake di nos pou adviner k' èst muchîye one âme di ptit èfant èt d' grand powête (n'esse nén deûs côps l' min.me ?).

Insi, Djorje Brassens chût si ptit bolome di rote sins si r'toûrner dsus c' kon poréve bén bërdèler padrî di li. S' il in.me bén, i l' dit dins ène tchanson, voye foute ène danse aus djandârmes, s' i vwèt èvi lès jûdjes passki sont lès disfindeûs d' on orde bén di skwêre èwousk'i faut ranchî po trover dèl djustisse èt wêre d' omanité, ça n' pout ièsse ki s'

minme
sintumint
d'
naturèle
bonté ki
lî fait
voye
ossi
voltîye
lès
tchèts k'
lès ôtes
bièsses
(lès omes ramoncélés avou)...

On saye di continuwer à tot comachî...

Tèrtos l' savenut k' il a vnu au monde à Sète, k' i dmère dins ène ruwèlète d' Paris èt k' il a comincî s' carîre dins l' cabarèt da Patachou. S' camaraude Djake Grèllo, l' fameû pansu tchansonî, lî avéve assatchî d' fwace. C' èst po dîre mèrci à s' lodjeû, s' bénfêteu, ki lî avéve douvièt s'n' uch kan i l' èstéve discaurli èt ki n' mougnéve nén tos lès djoûs à s' fwim (l' temps dèl èradjîye vatche, k'on dit), k' il a sicrî "Po l' Auvèrgnat". Èt po s' feume, Dame Djane, ki surloméve, pask'èle èstéve sètche come ène trike, "Mame Gro-Bidon" k' il a compôsé "L' cane da Djane". C'est todi è leû maujone ki d'mère mins asteure i paye ène miète mia èt... pu sovint..

Brassens flaye sès tchansons à l' tièsse dèz djins sins fé atincion à l' èfèt k' èles fèyenut èt dèz rèyactions k' èles provokenut. I trin.ne s' guitare tot come in soyeû d' bwès s' cougnîye s' deûre djoûrnîye faîte. Il èst ddja au d'dins dèz coulisses ène eûre avant d'monter dsus lès plantches po s' plonker dins l' èrâdje do tèyâte. Inte deûs tchansons, i rlope atanawète deûs-trwès laudjes gwardjîyes d' plate euwe.

Ayîr lès potches vûdes, maugré k' asteûre il a do suksès, i n'a nén kandjî èt waurde s' môde di vikérîye.

Dins s' "trau", come i dit, il amoncèle au mitan d' banslîyes d' lîves, machîs avou lès brouyons do " Toû dèz Miraukes" (s' prumî lîve), tos lès portaits k' lî ont dnés dèz dessinateûs. S' dijène di tchèts d' colères, s' cokia, s'n' agasse, sès trwès tchêns, s'n' aveûle brouhî èt sès deûs pèruches i vikenut tofêr avou li.

Il adôre sicrîre dèz tchansons èt por li s' mèstî è-st-on vrê passe-timps : dins l' temps i vikéve èt s'amûser à scrîre èt tchanter; audjourdu, i scrît, tchante èt s' amûse à viker.

I n'a mauy tûzé à one ôte mèstî. A dîj ans il a chwèzi s' voye èt todi l' chûre. S' popa èstéve ètou on tchanteû, mins Djorje aréve tot ossi bén fait droguisse s' i n' avéve yeu l' âme, tot come i aréve bén pu fé à s' n'idêye, sans loyin

èt è tote libèrté, fé in djoû maceneû, li lèdmwin fleurisse po l' djoû d' après dischinde à l' taye oudobén fé chouveû d' rigoles.

Si vos avoz yeu l' tchance d' voye, d' choûter d' tos près (èt d' claper dins vos mwins por li ki s' èst foutéve) c' powête à "l' mwêje rèputation", "c' mostatchu dèl tchanson", c't' anti conformisse - ki prind s'plêji à choker lès grandiveûs, lès bénpénants – c' vikant Rabelais ki saît ossi bén ièsse tinre ki powête, come dins "L' Paraplu", on maisse ovrâdje, dj' èspêre k'vos avoz bén profité di tot vosse keûr di l' oûr Brassens" – k' èst èto l' mèyeu dèz fis – èt kvos l' aroz djujé à leû djasse valeû, cès bons Tartufes ki s' lèvenut au mitan d' sès tcnansons

pou protèster mins ki dmèrenut, lès vrêis ipocrites, au fond dèl sale, pou, tot d'minme, ènndon, n' rén è piède èt n'awè po leûs liards....

Come v's' ètoz bén djintis, vla on ptit djeû po vos fé passer l' temps èt djonde au coron dèl pâdje. Sayèz don d' trover l' voye po l' ptit tchén rintrer è s' mauhone. C' n' èst nén trop deur, vs' aloz i ariver aujîmint ☺

L' imaudje rimonte à 1953.